

Mar 31, 2015 on Path 11 Podcast part1

(Umritað af TurboScribe.ai. Farðu ótakmarkað til að fjarlægja þessi skilaboð.)

Svo ég elska bara að tala við William vegna þess að hann er svo orkumikill. Hann hleypir svo miklu lífi í viðfangsefnið. Þú getur fundið ástriðu hans þegar hann talar um utanaðkomandi reynslu og persónulega reynslu sína og hvernig honum finnst í raun og veru að þessar upplýsingar þurfi að koma til fjölda íbúa.

Að allir ættu að vita þetta og ef þeir vita það ekki, að þeir ættu að læra það, kanna það. Og viti menn, ég held að eitt af verkefnum hans sé í rauninni bara að gera heiminn að betri stað og efla meðvitund allra manna. Og við erum svo heppin að fá hann aftur.

Allt í lagi, William, velkominn í þáttinn. Það er ánægjulegt að vera hér, Mike. Við tókum viðtal við þig í myndavél fyrir sennilega sex árum síðan og við höfum hitt þig nokkrum sinnum á sýningum okkar og við hittum þig á stofnuninni fyrir nokkrum árum.

Hvað geturðu sagt okkur sem hefur gerst síðan við töluðum saman síðast? Jæja, undanfarin fimm ár hef ég verið þjálfari fyrir átaksnámskeið utan líkamans og það hefur verið, ég hef verið mjög ánægður með árangurinn og þetta hefur bara verið frábært prógram. Og eins og þú veist, er Monroe Institute besti staðurinn sem þú gætir hugsanlega haldið námskeið sem kannar meðvitund vegna þess að það er hannað í þeim tilgangi. Svo þetta hefur bara verið frábært, þetta hefur verið frábær vinnustaður fyrir verkstæðin og vinnuna sem ég geri.

Og hvernig byrjaðir þú á Stofnuninni? Fórstu til þeirra eða þeir nálgast þig? Reyndar hafði Skip Atwater samband við mig og spurði mig hvort ég vildi taka þátt í stofnuninni. Þetta nær aftur fyrir sex ár síðan og það var bara, og hann bauð mér niður á Monroe stofnunina til að fara í skoðunarferð og ræða, þú veist, möguleikana á því sem við gætum gert saman á stofnuninni. Og síðan þá byrjaði þetta bara frábært samstarf.

Ég byrjaði strax að gera það sem síðan varð Út-af-líkamans Exploration Workshop. Fyrsta árið gerði ég fjórar af þeim og það hefur bara verið frábært samstarf almennt. Og það hefur bara haldið áfram síðan þá.

Já, ég tók eftir því þegar við fórum, ég held að við fórum inn, það var um vorið 2013 og það var byrjunin á helgi eða viku af erfiðu vinnustofunni þinni. Og ég man eftir Carol, sem rak það á stofnuninni á þeim tíma, hún var að segja að þetta væri mjög ákafur vinnustofa og við gátum aðeins talað við þig í kannski eins og klukkutíma í kringum sýninguna okkar. Þetta virðist vera mikil vinna en skemmtileg vinna fyrir þátttakendur.

Er það enn þannig eða er það? Ó já, ég, ég geymi það, ég er mjög upptekinn. Við gerum mikið af tækni. Ég reyni að halda fyrirlestrum í lágmarki og eftir þörfum.

Og við gerum mikið af tækni. Auðvitað er hver og einn í sinni tékkæiningu, sem er, gerir hana svo öðruvísi en margir aðrir verkstæðisstaðir. Ég þakka henni fullt af verkstæðisefni og tækni þannig að allir séu, og jafnvel á nóttunni, yfirleitt á nóttunni, nema fyrstu nóttina, frá og með annarri nótt, að ég vek fólk um miðja nótt til að gera tækni.

Vegna þess að ég fann það, að oft er það þegar þú ert í góðu ástandi og allt sem þú ert nú þegar afslappaður. Þú ert, þú ert í kjörstöðu til að upplifa ekki aðeins breytt ástand eða skýra draumupplifun, heldur einnig upplifun utan líkamans. Svo almennt á verkstæðinu mínu mun ég vekja fólk á milli tvö og þrjú, 30 um miðja nótt.

Og við munum í raun gera einhvers konar tækni þá. Svo það er frekar ákafur. Já.

Og ég vil líka, þú veist, bara taka aðeins til baka og tala í alvöru við 40 ára mjög mikla reynslu þína af utan-líkamanum. Ég meina, þú hefur skrifað frábærar bækur um það. Ævintýri handan líkamans, Leyndarmál sálarinnar og nýjasta bókin þín, Ævintýri í lífinu eftir dauðann.

Og þetta er ekki bara eitthvað sem þú hefur verið að læra í nokkur ár og ákvað að fara og kenna þetta við Monroe Institute. En ég man að það sem þú hefur deilt með okkur í myndunum okkar var upplifunin sem þú varst persónulega að upplifa, og þá leið eins og í eigin rannsóknum, það var engin handbók til að kenna fólki hvernig á að gera þetta. Og þú veist, bara magn rannsókna sem þú hefur gert og rannsóknirnar og söfnun gagna sem þú fékkst frá fólki um allan heim hefur verið ansi ótrúlegt við að safna saman öllum sönnunargögnum og aðferðum sem þú hefur búið til. fyrir forritin þín.

Viltu tala aðeins um það? Já. Reyndar er þetta viðfangsefni mitt ævistarf. Árið 1972 átti ég mína fyrstu upplifun utan líkamans og ég varð algjörlega hrifinn af efnið.

Það er spennandi. Það er, mér fannst það vera leið til að fá svörin sjálfur. Og mér líður enn þannig.

Og mér finnst það sterkara en nokkru sinni fyrr, að við búum í samfélagi fyllt af trúarkerfum. Og eina leiðin til að vita raunverulega svörin er fyrir okkur að auka könnun okkar á meðvitundinni þannig að við getum, hvert og eitt okkar geti fengið svörin og ekki lengur verið það stofnanaviðhorfakerfa sem svo ráða. Og svo það er, já, mér finnst, mér finnst að nú meira en nokkru sinni fyrr er þörf á þessum upplýsingum og þær eru nauðsynlegar á heimsvísu, skilaboðin þurfa að fara á heimsvísu því við skulum horfast í augu við það.

Ef, þú veist, ef allir hefðu upplifað utan líkamans, þá meina ég, allir 7 milljarðar manna hefðu upplifað utan líkamans. Ég tel eindregið að það væri endalok stríðs. Það væri endalok margra átaka sem þú sérð í dag, því það væri risastór vakning fyrir allt mannkynið.

Eins og, Ó Guð, hvað er ég að gera? Þetta er geggjað. Að þú myndir skyndilega átta þig á því að það sem þú ert, þú veist, þú ert ekki líkamleg vera sem er til handan við þessa tímabundnu framhlið. Og að við erum til í þessu langa litrófi meðvitundar sem er bara stórt.

Og það myndi vekja fólk upp á þann stað að öll hópvitund plánetunnar myndi breytast. Svo þess vegna finnst mér það mikilvægt vegna þess að svörin verða að koma innan frá okkur, ekki utan, heldur innan frá okkur í gegnum eigin persónulega reynslu. Svo ég reyndi að útvega vinnubók sem myndi hjálpa fólki að hafa sína eigin reynslu.

Já. Ég las, ég man að ég las fyrstu bókin. Ég meina, það eru nokkur ár síðan og það var nokkurn veginn að lesa, að minnsta kosti upphafshlutinn lesinn eins og dagbókarfærslur, eins og þú veist, 5. júlí 1978 eða hvað sem er.

Og þú, þú veist, hefur þessa flóknu reynslu sem þú skrifaðir um. Og mér fannst bara heillandi að lesa, þú veist, svona, þessar sögur, þessar upplifanir sem þú lentir í. Þar sem þessi bók er komin út held ég að þú hafir gefið hana út á tíunda áratugnum.

Var það rétt? Já, það var loksins birt. Ég skrifaði það reyndar snemma á tíunda áratugnum og það var gefið út árið 96. Hvernig hefur þessi reynsla breyst, þú veist, nokkrum áratugum síðar? Ég veit ekki hvort það er eitthvað sem þú gætir talað um eða útskýrt það vel.

Jæja, það er, það er, það er erfið spurning vegna þess að skynjun mín á veruleikanum er alltaf að breytast út frá reynslu minni. Ég finn meira og meira, ég geri mér grein fyrir því að líkamleg reynsla okkar er svo lítill þáttur í heild þess sem við erum. Það er númer eitt.

Númer tvö, eitt það átakanlegasta sem ég lærði er að þegar fólk deyr, fer það ekki í einhvern óspilltan himneskan heim fullan af englum og gullnu hliðunum og öllu þessu dóti. Það er ekki það sem flestir upplifa. Flestir, og þetta er eitthvað sem kom mér á óvart um, meira en allt, flestir upplifa, það sem myndi aðeins teljast vera, afrit eða eftirlíkingu af efnisheiminum því það er það sem þeir eru vanir.

Og fólk heldur áfram að takmarka sig með eigin sjálfsmynd. Til dæmis, ef þú, 7 milljarðar manna á jörðinni og þeir telja sig vera menn, þá hafa þeir verið skilyrtir til að trúá því að ég er líkamleg manneskja og ég er karlmaður, ég er kona, ég 'er þetta land, ég er meðlimur í þessari keppni. Þetta eru allt sjálfshugmyndir sem við höfum sjálf og við berum það með okkur inn í framhaldslífið.

Og þetta er það sem takmarkar mannkynið. Með öðrum orðum, ef þú trúir því að þú sért kona og þú deyrð, þá verður þú samt kona. Og hvernig getum við nokkurn tíma náð æðri veruleikanum sem er innan þessa fjölvídda alheims þegar við takmörkum okkur alltaf við þessar líffræðilegu, mjög takmarkaðu, tvífatu mannlegu form.

Og það hefur mannkynið gert. Þess vegna finnst mér að þegar ég hef um reynslu og aðrir hafa þessa reynslu, þá er himnaríkin sem fólk upplifir mjög takmörkuð vörpun á líkamlegum veruleika vegna þess að það er þar sem sjálfsmynd þeirra hefur takmarkað sig. Með öðrum orðum, þú getur aðeins upplifað það sem þú samþykkir og hugsar.

Og þar sem allir skynja sig enn í þessu takmarkaða þrívíðu manngerða formi, það er það sem þeir munu upplifa eftir dauðann. Og það er mjög takmarkaður, ég kalla það samstöðu veruleika eða margar milljónir samstöðu veruleika sem fólk fer inn í hann. Og þeir eru notalegir, ekki misskilja mig.

Þetta eru fallegir veruleikar miðað við jörðina. Það eru engin veikindi, það eru engin stríð, en það eru samt, þegar fólk deyr, þá flytur það. Ég nota þetta stundum sem myndefni.

Fólk færir eins og fjórðungur tommu inn í hið hreina fjölvíða eðli alheimsins. Og sumir segja, nei, það getur ekki verið satt. En þetta er ástæðan fyrir því að sálfræðingar geta svo auðveldlega haft samband við svo marga sem hafa dáið vegna þess að þeir standa við hliðina á þér.

Þeir hafa aðeins breytt meðvitundarástandi sínu og orkulíkama sínum. Þeir hafa ekki flutt inn í hinn mikla æðri víddar veruleika sem er í boði

fyrir okkur öll. Þeir hafa aðeins færst til og færst yfir á næsta viddarstig eða orkufasa.

Og þetta er, held ég, eitt af því sem mér finnst svo mikilvægt að koma á framfæri, að við þurfum að verða fróðari og upplýstari um þróunarhringrásina okkar sem við erum í raun og veru í. Vegna þess að við erum öll að þróast í gegnum form, en samt halda menn fast við formið. Og það er það sem takmarkar þá.

Nú, hefurðu einhvern tíma einhvern sem ögrar þér og segir, hvernig veistu í raun hvað gerist þegar fólk deyr? Þú ert enn á lífi, þannig að þú ert að upplifa þessar utan líkamans, en þú ert að koma aftur í líkamlegt form. Hvernig geturðu verið svo viss um að það séu ekki englar þarna, að það séu ekki blóm og garðar og svona það sem fólk kannski er að búast við? Jæja, það er bara vegna 40 ára reynslu. Og líka hef ég haft tækifæri, eins og þú veist, að vinna með þúsundum manna á síðustu 40 árum og með öðrum utan líkamans landkönnuða.

Ég versla upplýsingar. Ég treysti ekki bara á mína eigin. Eins og þú veist hef ég gert könnun sem hefur 18.000 svör.

Og næstum enginn af þessum þúsundum svara hefur séð engla. Ég meina, það er ekki bara ég. Nú er ég ekki að segja að svona hlutir séu ekki til.

Kannski á miklu hærra viddarsviðum. Ég er mjög opinn fyrir öllum. Allt sem við getum ímyndað okkur getur líklega verið til.

Ég er bara að tala um hver er þróunarferill meðalmanneskju. Hvert fara þeir? Og við, sem trúa trú og þessa sjálfsmynd, takmörkum okkur. Því hvað tökum við með okkur þegar við deyjum? Við verðum að líta á það þannig.

Og ég held að allir séu sammála. Það eina sem við tökum með okkur er meðvitundarástandið. Við tökum ekkert annað.

Við tökum auðvitað ekkert líffræðilegt. Og það er allt sem við höfum er meðvitundarástand okkar. Svo við tökum trú okkar með okkur.

Við tökum sjálfsmynd okkar með okkur. Og vegna þessa tökum við líka þau mörk sem við berum með okkur. Og þetta er það sem ég og aðrir höfum tekið eftir.

Og ég veit að öllum finnst gaman að tala um alla þessa dásamlegu hluti. Og ég er viss um að þeir eru til. En fyrir yfirgnæfandi meirihluta mannkyns eru þeir enn fastir í sjálfsmynd sinni.

Já. Og fyrir ykkur sem hafið áhuga á að sjá niðurstöður þeirrar könnunar sem William gerði, þá getið þið fundið það í annarri bók hans, The Secret of the Soul. Já.

Ég held að það væri mjög áhugavert að lesa reynslu allra. Og ég hef tekist á við að setja út þessar kvikmyndir, ég hef tekist á við nokkra efasemdamenn. Og á þessum sýningum hef ég talað um nokkrar af reynslu minni með OBE.

Og ég veit að jafnvel þegar ég var að byrja fyrst, þá er þetta líklega snemma árs 2012, sumar upplifanir sem ég fékk var mjög draumkenndar. Og ég vissi ekki alveg hvort þetta væri draumur eða bjartur draumur eða bara kannski var ég í alvörunni utan líkama. En svo seinna árið 2012, þegar við vorum að klippa Beyond the Physical, varð ég fyrir þessari reynslu sem var raunveruleg umfram alvöru.

Og þegar ég kom til baka var það mjög næstum skrítið, eins og geimvera að vera aftur hér. Ég meina, reynslan varði kannski bara í eina mínútu, tvær mínútur. En þetta var bara svo djúp reynsla.

Og það var alls ekkert draumkennt við það. En síðan þá hef ég upplifað aðra reynslu sem var draumkenndari aftur. Og er þetta raunverulegt? Er það ekki raunverulegt? Hefur þú upplifað það, eða að minnsta kosti þegar þú talar við annað fólk, sams konar reynslu að þú veist ekki að þær séu raunverulegar, en svo hefurðu einhverjar sem eru ofurraunverulegar? Það er næstum eins og... Algjörlega.

Það er ein af ástæðunum fyrir því að ég geri sex daga vinnustofu. Eitt sem ég lærði snemma, líklega á öðru ári reynslu minnar, er að ég gæti uppfært meðvitundarástand mitt meðan á reynslunni stóð. Við verðum að muna, jafnvel í líkamlegum heimi, að andleg getu okkar breytist frá augnabliki til augnabliks.

Suma daga erum við til dæmis skarpir, sumir dagar ekki. Þegar þú vaknar ertu brjáláður. Með öðrum orðum, það er litróf meðvitundar í efnisheiminum.

Sama á við um hið ólíkamlega, nema litrófið er miklu meira. Það er undir okkur komið að uppfæra meðvitundarástand okkar. Eitt af því helsta sem ég kenni á vinnustofum mínum er að við höfum getu til að stýra sjálfum okkur og uppfæra eða efla okkar eigin meðvitund, sama hver upplifunin er.

Til dæmis, það sem ég reyni að þjálfa fólk í að gera, ef það er í bjartan draum, reyndu þá að muna eftir bestu getu að skilyrða þig til að nota kraftsetningar til að uppfæra það meðvitundarástand. Til dæmis, meðvitund núna er mjög öflug setning, eða skýrleiki núna. Með öðrum orðum, notaðu kraftsetningar sem mun í raun koma af stað meðvitundarástandi þínu til að verða meira og meira sjálfsmeðvitað.

Það er mikið svið meðvitundar sem við erum að fást við, allt frá algjörum draumum til mismunandi stiga. Einn af höfundum skýrra drauma heldur því fram að það séu sjö stig skýrra drauma. Með öðrum orðum, það eru sjö mismunandi ríki sem við förum í bara í skýrum draumum.

Nú, ég veit ekki hvort það er sjö eða ekki, en pointið mitt er að það er augljóslega ýmis meðvitundarástand sem við upplifum. Það er okkar að taka stjórnina, því það eina sem við eigum er meðvitundarástand okkar. Þegar við skilyrðum okkur til að uppfæra eða auka meðvitundarástand okkar, getum við byrjað að taka, við skulum bara segja, nýta okkur, með öðrum orðum, þú gætir tekið skýran draum, sem er draumur þar sem þú byrjar að verða meðvitaðri. , en breyttu því síðan í upplifun utan líkamans með því að nota bara kraftsetningar eins og skýrleika núna, og þú krefst þess.

Í því ástandi, þessum bjarta draumi, krefst þú þess að upplifa fulla meðvitund, meðvitund núna, og þú krefst þess, og þú endurtekur það. Oft er þetta afgerandi þátturinn í þessari innri reynslu. Það er okkar að taka stjórnina.

Það er eitt sem ekki er kennt í samfélagi okkar í dag. Fólk ríður bara á reynslu sinni og reynir í raun ekki að breyta henni eða bæta hana, almennt séð. Með öðrum orðum, þeir fara bara í ferðina í draumaríkinu.

Svo, punktur minn er að jafnvel í OBEs eru mörg mismunandi ástand vitundar og þetta er eitt sem ég reyni að komast yfir. Það er ekki staður, vegna þess að við erum til sem margvitt litróf vitundar og við

förum í gegnum mismunandi ástand. Hugsaðu bara, í hvert skipti sem við förum að sofa á kvöldin, erum við að fara í trans ástand, í rauninni, og þá förum við að sofa.

Við erum að fara í gegnum mismunandi heilabylgjuástand, alfa, beta, delta. Með öðrum orðum, við erum alltaf að skipta um meðvitund, en það er undir okkur komið að læra hvernig á að fá sem mest út úr reynslu okkar. Ég held að þetta sé munurinn.

Þegar þú áttar þig á þessu geturðu byrjað að beita meiri stjórn, ekki aðeins yfir skýrum draumi, heldur yfir OBE þínum og fengið meiri, segjum bara, aukna þekkingu, vegna þess að þú ert meðvitaðri í þeirri reynslu. Og fyrir einhvern sem þekkir ekki vinnuna þína eða verkstæðin þín, þá ertu mjög mikill talsmaður þess að engin ofskynjunarlyf eða koffín eða áfengi. Er það rétt? Já, já.

Mér finnst að við verðum að fara náttúrulega, því þú getur ekki stjórnað, sérstaklega ofskynjunarvalda, jafnvel náttúrulegum. Ayahuasca er mjög vinsælt í dag. Ég kannast við hlutina sem eru þarna úti.

Ég hef gert shamanískar athafnir þegar ég var yngri, svo ég get talað af einhverri reynslu. Vandamálið með þessi, og jafnvel plöntuefnin sem eru svo vinsæl í dag, ég er ekki að reyna að leggja neinn siðferðisdóm. Það er ekki það.

Þetta snýst um stjórn. Þú verður að geta beitt stjórn þinni. Og nema þú hafir verið virkilega þjálfður til að stjórna meðvitundarástandi þínu við allar mismunandi aðstæður, getur hvers kyns ytri plöntulyf, eða DMT, það skiptir ekki máli, komið af stað ansi villtum ferðalagi fyrir fólk.

Og oft missir fólk stjórn á eigin ríki, vegna þess að hlutirnir gerast mjög hratt. Ótti kemur upp, til dæmis, er mjög algengt í sumum þessara reynslu. Segjum bara að þú munt upplifa vandamál sem koma upp á yfirborðið sem þú gætir hafa haldið aftur af, því þú ert opinn núna fyrir því að þetta gerist.

Svo þú verður að vera þjálfður til að geta tekist á við svona aðstæður. Þannig að besta leiðin, besta nálgunin er náttúruleg nálgun. Allt í lagi.

Og ég veit af eigin reynslu, og þetta er aðallega með drauma sem ég hef dreymt, ég varð, ég veit ekki hvort þetta, hefur þú einhvern tíma dreymt eitthvað svona? Þegar ég var á sýklalyfjum fyrir nokkrum árum dreymdi mig líflegasta drauma. Hefur þú einhvern tíma fengið einhver áhrif með OBE og sýklalyfjum eða einhverju slíku? Ekki með sýklalyfjum, heldur með öðrum, árið 2011, eins og þú veist, greindist ég með krabbamein og ég var, fór í aðgerð og var á verkjalyfjum. Og ég tók eftir því að verkjalyf myndu koma af stað alls kyns reynslu, sérstaklega ef þú ert, þú veist, mjög sterk verkjalyf, hvað sem það kann að vera.

Og ég tók eftir því að ég var heppinn, held ég, vegna persónulegrar þjálfunar minnar og með 30 ára reynslu, 35 ár á þeim tímamarki, vissi ég hvernig á að höndla þessi breyttu meðvitundarástand sem kom upp þegar ég var undir áhrifum þessara verkjalyfja. Ég skrifa aðeins um þetta í Adventures in the Afterlife. Já.

Með öðrum orðum, þetta snýst allt um að vera viðbúinn þessum breyttu ríkjum sem koma upp. Og því betur undirbúinn sem þú ert, því betur verður þú fær um að takast á við þessi ríki. Var einhver annar eiginleiki en upplifunin sem þú varst með á þessum þungu verkjalyfjum, öfugt við náttúrulega OBE sem þú hefur fengið? Ó, það er góð spurning.

Ég, ég, þegar ég fór frá líkamanum, gerði ég það í rauninni ekki, það hljómar næstum undarlega, en þegar ég var algjörlega aðskilinn frá líkamanum, um, hef ég þjálfað mig svo ég geti haldið því ástandi í einhvern tíma. Og það tók smá tíma að komast þangað. Almennt, þú veist, reynsla flestra er eins og ein mínúta, eins og þú, þú nefndir Mike, mínútu, tvær mínútur í mesta lagi.

En þegar þú hefur þjálfað þig geturðu viðhaldið því. Ég fann að þegar ég var kominn út úr líkamanum var ég mjög skörp og skýr. Það er bara þegar ég var ennþá tengdur líkamanum sem ég var fyrir áhrifum.

Uh, það er, það er, það er það sem ég upplifði. Með öðrum orðum, lyfið hafði ekki áhrif á líkama minn sem ekki er líkamlegur. Lyfin höfðu aðeins áhrif á mig þegar ég var að hluta til í líkama mínum.

Svo á vissan hátt var þetta eins og upphafspunktur fyrir mig því þú færð, þú veist, þú ert svo afslappaður. Það var auðvelt fyrir mig að upplifa utan líkamans þegar ég var, eh, undir áhrifum þessara, sérstaklega í um það bil þrjár vikur, ég var undir áhrifum vegna þess að ég fór í nokkrar alvarlegar skurðaðgerðir. Og í um það bil þrjár vikur, í vissum skilningi, voru þetta lyfin í vissum skilningi voru í raun að aðstoða mig á vissan hátt, ef ég get, það er skritið orð, en þau voru, þau voru, ég var í svo afslöppuðu ástandi .

Það var auðvelt fyrir mig að koma sjálfum mér af stað OBE í því ástandi, sérstaklega, og það er það sem ég myndi gera til að flýja sársaukann því aðeins, eina skiptið sem ég var að flýja minn, minn, sársaukann sem ég var með er þegar ég fór líkama minn. Svo það var, það var næstum sjálfsörvandi. Gotcha.

Og viltu tala meira við nýjustu bókina þína, Adventures in the Afterlife? Vegna þess að síðan þú byrjaðir, eh, lýsir þú aðeins hvaðan eitthvað af þessum innblæstri kom. Já. The Adventures in the Afterlife var skrifað á meðan ég var að jafna mig árið 2011.

Ég var í rúminu. Um, ég var með krabbamein á fjórða stigi í eitlum og hálskirtli. Uh, og svo fór ég í, uh, uh, uh, við skulum bara segja að ég fór í alvarlega hálsaðgerð til að fjarlægja eitla í hálsinum.

Og það var ótrúlega sárt, sérstaklega í hálsinum. Og, um, ég varð að jafna mig. Þá var ég með 30 geislun.

Ég fór í gegnum hefðbundnar meðferðaraðferðir og ég var að jafna mig fyrir Guð minn, það voru fjórir eða fimm mánuðir vegna þess að ég gat ekki talað. Ég gat ekki kyngt. Það var, og ég bara í rauninni, á meðan ég lá í rúminu, ég er ekki týpan til að liggja bara þarna.

Svo ég byrjaði að skrifa um reynslu mína og mig dreymdi ansi villta, skýra drauma. Og ég var með mikla reynslu utan líkamans á þessum áfanga. Og ég byrjaði að skrifa reynslu mína fyrir þá fjóra á þessu fjögurra mánaða tímabili.

Og eftir að ég var búinn, átti ég þessa stóru dagbók í rauninni. Og þegar ég gerði það ákvað ég að taka persónulega dagbókina mína og breyta henni í sögu sem ég hélt að fólk gæti tengt við. Vegna þess að ég vildi ekki að bókin væri um mig, mig, mig.

Um, ég vildi að það hefði víðara samhengi og ég hafði mikla reynslu þar sem ég var að hitta fólk sem hafði þegar dáið, þar á meðal móður mína og

aðra. Og það sem ég gerði í bókinni, ég hélt að það væri mikilvægt að veita þessa feril meðvitundar eftir dauðann. Og það sem ég horfði á og það sem ég gerði, ég setti allt þetta saman, alla reynsluna sem ég hafði og ég óf sögu um hvað gerist eftir dauðann sérstaklega.

Og hvað, hvaða tegundir veruleika sem þú ferð inn í. Vegna þess að þetta er raunveruleikinn sem ég upplifði. Móðir mín gaf mér reyndar skoðunarferð um hvar hún bjó á meðan ég var að endurheimta látna móður mína.

Og ég fléttaði því inn í sögu sem sýnir hugsanlegar breytingar því það er líf eftir dauðann er ekki staður. Það eru milljónir meðvitundarástanda sem er kannski betri leið til að líta á það. Og hvert meðvitundarástand skapar sinn eigin veruleika eða samstöðuveruleika hóphugsunar.

Það er það sem ég upplifði. Og það er endalaust af þessum veruleika og þeir eru alltaf að stækka og þeir eru að breytast vegna þess að hópmeðvitundin er að stækka og breytast. Og ég vildi sýna það í sögu svo fólk gæti fengið tilfinningu fyrir því hvernig það er og hvað það gæti, möguleikana, hvað það gæti gert.

Með öðrum orðum, ekki hætta að vaxa vegna þess að þú ert, þú lést. Maður fer ekki bara í himneskan heim og þar með er þessu lokið. Það er byrjunin.

Og það er það sem ég vildi koma á framfæri að við höldum áfram að vaxa. Við höldum áfram að læra. Við í söguþræðinum, karakterinn minn, Frank förum inn í þjálfunarveruleika og framhaldsskóla í andlegri þjálfun.

Og hann fær þjálfun í að verða fjölvíð, alhliða fjölvíð vera. Með öðrum orðum, hvernig verður þú andlega háþróaður eftir dauðann? Og það var það sem ég reyndi að koma á framfæri í gegnum bókina. Og, um, það, þannig þróaðist það.

Það var í rauninni, um, mig langaði að komast yfir hugmyndina.

(Þessi skrá er lengri en 30 mínútur. Farðu ótakmarkað á [TurboScribe.ai](https://www.turboscribe.ai) til að umrita skrár allt að 10 klukkustundir að lengd.)

Mar 31, 2015 on Path 11 Podcast part2

(Umritað af TurboScribe.ai. Farðu ótakmarkað til að fjarlægja þessi skilaboð.)

Og þannig þróaðist þetta. Það var í grundvallaratriðum, mig langaði að komast yfir hugmyndina um þetta framhald á andlegum vexti okkar eftir dauðann. Að það sé ekki bara líkamlegt, þá ferðu í einhvern himneskan heim og þú kemur aftur inn í hið líkamlega.

Það er margt sem er að gerast allan tímann. Mikill meirihluti þróunarhringsins okkar er ólíkamlegur vegna þess að við erum ólíkamlegar verur. Við erum ekki líkamlegar tegundir.

Svo er það þar sem raunverulega vinnan er unnin. Þetta framhald á þróun okkar í gegnum ýmsa ólíkamlega veruleika. Og ég vil víkka út þetta efni með því að veita þessar upplýsingar.

Já, mér fannst ævintýrin eftir dauðann mjög heillandi vegna þess að það er raunverulegt, og með því að nota lofttilvitnanir, raunveruleikaupplifun í skáldskap, með skáldaða persónu. Það var þín eigin reynsla sem þú varst að upplifa. Og þú talaðir svolítið um það þar sem þessi persóna sem þú bjóst til deyr nokkrar blaðsíður inn í bókina.

Og ég vil ekki gefa of mikið upp, en stuttu seinna er hann eins og þar, að minnsta kosti þar sem mér fannst ég vera að lesa bókina, þar sem þú ert fastur í þessum sameiginlega, meðvitaða hópi sem hefur sínar eigin skoðanir. Og hann er að reyna að vera frjáls hugsandi og reyna að brjótast út úr því. Eins og það hlýtur að vera meira í þessu, þú veist.

Og mér fannst þetta bara góð lesning. Og mér líkaði það bara mjög vel. Og já, og svo fer hann auðvitað í öll þessi önnur ævintýri þar sem hann er að læra, eins og þú sagðir.

Ertu með, er til önnur, ertu að vinna í annarri bók núna eða ertu það? Já, ég er það, Matt. Reyndar er ég að vinna að bók. Vinnuheitið er Destination Higher Self.

Tilgangur bókarinnar er undirbúningur og þjálfun fyrir framhaldslífið. Markmið mitt er að reyna að bjóða upp á nútímalega þjálfun sem undirbýr fólk til að fara út fyrir samstöðu veruleika þéttari hluta astralsins. Að fá fólk til að fara út fyrir kunnuglega þetta veruleikann sem er stór hluti af því sem í dag er kallað astralvíddin.

Mér líkar ekki þessi setning, en það er það sem allir kalla það. Svo, með öðrum orðum, til að hjálpa fólki að, við dauða, nota það sem skotpall. Þetta er mikilvægt, fólk lítur ekki á þetta með þessum hætti, en dauðinn er ótrúlega mikilvæg vörpun á meðvitund, meðvitundarskipti, og við getum notað það.

Og þetta er það sem Tibetar hafa talað um að eilífu í Tibetabók hinna dauðu. Þeir fara í smáatriði um hvernig á að flýta meðvitund þinni þannig að þú farir út fyrir hugsanaform geimheimsins. Og það sem ég hef reynt að gera í þessari bók er að setja hana fram á nútímalegu formi þar sem það er skiljanlegt.

Með öðrum orðum, til að undirbúa þig algerlega þannig að þegar þú ert á þeim tímamarki umbreytinga sem við köllum dauða, myndir þú gera það sem Robert Monroe talaði um, og það er að þú varir meðvitund þinni út fyrir astrala og fer til þíns sanna sjálfs, þíns æðra sjálf, það sem margir

kalla það í dag. Svo, notaðu það sem skotpall, ekki bara sem ótta-undirstaða, ó, ég ætla að trúá þessu, og ég ætla bara að liggja hér og vona það besta, en vera fróður um allt ferlið, vegna þess að dauðinn er skotpallur fyrir meðvitundina og við höfum getu til að nota hann. Tíbetar, búddistar hafa sagt þetta í meira en þúsund ár, en það hefur ekki verið kynnt á áhrifaríkan hátt, held ég, fyrir hinum vestræna heimi á þann hátt að meðalmaðurinn geti skilið það og farið, ó, ég skil.

Það er tilgangur bókarinnar. Ég er að reyna að setja það fram á einhvern hátt með áætlun, með öðrum orðum, andlegri tilskipun. Þú ferð að dánarbeiði þínu með möntru í huga, til dæmis, æðra sjálf núna eða andlegan kjarna núna, og notar dauðann sem skotpall til að fara á hæstu andlegu sviðum sem þú getur náð í stað þess að vona og biðja um góða hluti.

Bókin mun einnig veita leiðbeiningum fyrir ástvini þína, hvernig á að hjálpa ástvinum þínum að fara á það stig. Vegna þessa bjó ég líka til nýtt tveggja geisladiska sett sem Monroe Products gefur út í næsta mánuði sem heitir Destination Higher Self og tilgangurinn með þessu geislasetti er að spila við hlið þín á rúmi einhvers sem er að deyja, og það er staðfestingar til að aðstoða þá við að komast yfir í sitt æðra sjálf eða andlega kjarna. Með öðrum orðum, þetta er eins og röð af tilskipunum og staðfestingum til að aðstoða deyjandi.

Það er það sama og búddamunkarnir hafa verið að gera í þúsund ár, og þegar þeir umkringja aðra munna sína syngja þeir ákveðnar setningar til að aðstoða vini sína við að komast út fyrir hugsanaform hins líkamlega. Með því að tala um áfangastað hins æðra sjálfs, þá ertu líka að bjóða upp á þetta sem nýtt verkstæði ef fólk vill fá praktíska upplifun. Er það ekki rétt? Já.

Frá og með þessu ári í ágúst mun ég halda nýja vinnustofu sem nefnist Destination Higher Self og er allur tilgangur vinnustofunnar að undirbúa þátttakendur fyrir framhaldslífið. Og einn af miðpunktum vinnustofunnar verður andleg leiðbeining. Með öðrum orðum, skriflega muntu búa til þína eigin andlegu leiðbeiningar um það sem þú vilt að fólkið í kringum þig gefi, og það fer í smáatriði.

Það mun þjálfja einstaklinga í að vera algerlega ekki aðeins undirbúnir fyrir þessa vitundarferð eftir bestu getu, heldur að útvega þau tæki sem þeir þurfa í kringum sig. Til dæmis, þetta tveggja geisladiska sett sem ég bjó til, ég ætla að þjálfja alla í að búa til sína eigin. Með öðrum orðum, fólk mun búa til sínar eigin staðhæfingar sem hljóma með þeim, og sem verða spilaðar við rúmið þeirra á andlátsstundu fyrir ástvini sína og fyrir sjálfa sig.

Í vissum skilningi kemur þetta í staðinn fyrir margar, margar aldir, eins og ég nefndi áðan, munkarnir myndu umkringja og þeir myndu kyrja ákveðnar setningar. Um að fara í tæra ljós tómarúmsins, til dæmis, er ein af setningunum. Farðu að tæru ljósi tómsins.

Farðu að tæru ljósi tómsins. Það sem ég hef reynt að gera er að setja þetta inn í nútímalegt samhengi, þar sem það væri, farðu til æðra sjálfs þíns, farðu í andlegan kjarna þinn. Búðu til þinn eigin kraftmikla geisladisk.

Þetta er það sem ég gerði við Monroe vöruna mína, Monroe tveggja geisladiska settið mitt. Vegna þess að ég veit að margir vilja ekki leggja sig fram um að búa til sitt eigið hef ég gert það fyrir þá. Þetta tveggja geisladiska sett veitir staðfestingarnar, en þú getur líka búið til þitt eigið, sem ég mæli með.

Gerðu það sérsniðið fyrir þig eða fyrir ástvini þína. Til dæmis, ef þú átt móður eða föður að deyja, geturðu búið til sérsniðna staðfestingardisk og látið spila hann við rúmið hjá þeim, mjúklega, með tónlist. Þú gætir bætt HemiSync við, þú gætir gert hvað sem þú vilt, en þú gætir bætt við hvaða staðfestingum sem þér finnst henta ástvini þínum.

Vegna þess að við skulum horfast í augu við það, flestir deyja einir í dag. Flestir í Ameríku, mikill meirihluti þeirra er nú að deyja á stofnunum. Það er ekki eins og það var fyrir 50, 60 árum.

Við verðum að breytast með tímanum. Við þurfum að veita aðstoð, held ég, ekki bara okkur sjálfum heldur ástvinum okkar. Það er tilgangur vinnustofunnar, að vera undirbúinn.

Ég fer líka mjög ítarlega um hvað framhaldslífið er. Hvernig virka umferðarreglur fyrir ólíkamlegan veruleika? Ég fer yfir mörg mismunandi efni svo fólk sé betur undirbúið. Ég veit að þú sagðir að þetta væri að hefjast í ágúst, en hefurðu einhverja tilfinningu fyrir því hver gæti verið að mæta? Heldurðu að þú gætir fengið fleiri þátttakendur kannski sem nýlega hafa verið greind með langvarandi veikindi eða þeir standa frammi fyrir dauða sínum? Heldurðu að þú eigir eftir að fá marga landkönnuði sem eru kannski alveg heilbrigðir, en þeir eru bara virkilega að spá í að skipuleggja þetta? Það er bæði.

Ég hef þegar, vegna þess að skráning er þegar hafin, svo ég fæ bæði. Ég er að fá fólk sem vill geta aðstoðað ástvini sína og fengið fræðslu um það. Í þessari vinnustofu ætla ég ekki bara að fjalla um hið líkamlega, það mun einnig fjalla um hið líkamlega og hið ólíkamlega.

Þetta er blanda núna af hvoru tveggja. Fólk sem vill geta aðstoðað ástvini sína, ég er að fá fólk sem tekur þátt í sjúkrahúsi eða skráir sig til að mæta, og líka þá sem eru aðeins eldri og vilja vera undirbúnir fyrir þessa meðvitundarferð. Á vissan hátt hjálpar OBE Intensive fólki líka í þessu sambandi vegna þess að upplifun utan líkamans er ein besta leiðin til að sætta sig við ólíkamlegan veruleika.

Þegar þú hefur kynnt þér ástandið utan líkamans, þá ertu miklu öruggari með alla hugmyndina um að yfirgefa líkamann og viðhalda, segjum bara, einbeittu meðvitundarástandi. Mér finnst það frábært, vinnan sem þú ert að vinna með þessu og stækkar inn á þennan vettvang eftir dauðann. Ég held í raun og veru að samfélag okkar hafi ekki tungumál fyrir dauðann.

Það virðist næstum eins og við vitum ekki alveg hvernig við eigum að höndla það. Mörg okkar eru ekki að tala um það. Við tökumst ekki á við það fyrr en kannski manneskja í fjölskyldu okkar deyr.

Enginn veit í raun hvernig á að bregðast við. Eins og þú sagðir þá eru margir að deyja einir, eða fjölskyldur fá símtalið sem svo og svo dó. Það er kominn tími til að koma inn, en sjaldan eru þeir í raun að umkringja manneskjuna og styðja hana í gegnum umskipti þeirra.

Mér finnst þetta æðislegt verk sem þú ert að vinna. Ég er svo glöð að heyra það. Já, ég held að það sé mjög mikilvægt nú á dögum.

Ég hef látið báða foreldra mína deyja og aðra ástvini sem eru látnir. Ég tók eftir því í hverju atviki að það var meiri athygli á blómunum en einstaklingnum sem er að deyja. Mér fannst þetta bara ótrúlegt.

Ég held að allir viti hvað ég er að tala um. Fólk er óþægilegt. Jafnvel þegar þú heimsækir einhvern er talað um kjánalegt efni.

Enginn veltir fyrir sér meðvitundarástandi einstaklingsins sem er að deyja. Það sem er athyglisvert, samkvæmt öllum læknisfræðilegum gögnum sem við höfum, hinn deyjandi einstaklingur, er síðasta skilningarvitið að fara að heyra. Með öðrum orðum, fólk sem er að deyja heyrir enn allt sem sagt er.

Þeir geta brugðist við innbyrðis. Það er mikilvægt hvers konar inntak sem við gefum þeim. Við höfum þetta tækifæri til að aðstoða deyjandi við að ná hærra vitundarstigum innra með sér ef við myndum gefa okkur tíma og fyrirhöfn til þess.

Við gætum veitt alvöru aðstoð, held ég. Það er bara ekki gert í okkar samfélagi í dag. Mig langar bara að stíga aðeins til baka í OBE námið við Monroe Institute.

Þú hefur gert þetta í um fimm ár núna. Þú hefur verið nálægt 100 manns, kannski? Hundruð. Allt í lagi.

Nú hefur þú sennilega heyrt einhverja brjáláða reynslu sem fólk hefur upplifað á þessu ákafa námskeiði. Er eitthvað nýtt sem þú hefur aldrei heyrt áður komið í gegnum sem einhver gæti hafa upplifað? Upplifun hvers og eins er mismunandi. Ég heyri svo margt mismunandi.

Þú ert að opna efni sem er svo viðamikilið að það er erfitt fyrir mig að koma auga á það. Fólk upplifir alls kyns hluti. Þetta snýst allt um þeirra eigin skynjun.

Hvernig þeir skynja veruleika sinn fer eftir orkulíkamanum sem þeir eru að upplifa. Það eru margir þættir sem koma til greina. Ég get bara sagt að sumar upplifanir verða frekar villtar.

Allir eru svo ólíkir að það er engin raunveruleg grunnlína, í sjálfu sér, vegna þess að allir eru á öðrum stað í meðvitundarþróun sinni. Þannig að skynjunin sem fólk hefur er mjög mismunandi. Nú er ég líka með spurningu.

Eru einhverjir OBE fíklar, fólk sem vill bara vera utan líkamans allan tímann, það getur ekki fengið nóg? Vegna þess að eitt af því sem ég hugsa um er augljóslega að við komum hingað í líkamlegu formi til að hafa einhvers konar líkamlega reynslu. Svo ég er að hugsa, ef þú ert með þessa OBE reynslu, eða þú ert að læra meira um hvernig á að hækka meðvitund þína, eða læra um það æðra sjálf, og þá geturðu felld það enn meira inn í líkamlega reynslu, við gætum notið þess ferðin aðeins betri hér. En hver er eiginlega tilgangurinn að halda áfram að fara út úr líkamanum og upplifa þessa reynslu eða æfa það daglega þegar við erum hér til að upplifa líkamlega reynslu? Hvernig sameinarðu þetta tvennt? Og finnst þér það geta orðið svolítið ávanabindandi, eða að fólk bara stundum að vera í líkamlegu formi er ekki svo skemmtilegt? Svo ég vil frekar vera að ferðast þarna út og framkalla þessar OBE.

Hverjar eru hugsanir þínar um það? Jája, ég held að þetta snúist allt um að fá svörin sjálfur. Og svo lengi sem þú hefur spurningar um leyndardóma lífsins og tilveru þína, þá er alltaf þessi þörf, held ég, innra með mér, sem knýr mig til dæmis til að upplifa meiri reynslu. Það eru svo margar spurningar.

Við skulum horfast í augu við það, meðalmaneskjan, ég meina, líttu á það, og ég notaði þessa líkingu áður, en við erum á þessu 80, 90 ára

ferðalagi og við vitum ekki einu sinni hvert við erum að fara eða hvað við eru eða hver tilgangur okkar er. Við vitum ekki hvaðan við komum áður en við fæddumst. Ég meina, flestir hafa bara engin svör.

Svo það er fullt af ráðgátum sem þarf að leysa. Og ég held að fólk, til að svara spurningu þinni um tenginguna, og það er þetta, þá held ég að það setji líkamlegt líf í skarpara sjónarhorn, miklu meiriháttar, stærra sjónarhorni að þú byrjar að skilja líkamlega líf þitt, vegna þess að þú byrjar að sjá litrófið sem þú ert sannarlega í. Vegna þess að já, við erum í líkamlegum líkama.

Líkami okkar er afar mikilvægur. Og ég myndi aldrei leggja áherslu á það. Aðalverkefni okkar hér er í líkama okkar, það er enginn vafi.

Og það er þar sem lærdómurinn okkar er tekinn. En þegar þú færð viðtækari sýn á líkamlegt líf þitt, þá er það eins og þú veist skyndilega hvaða ákvörðun þú átt að taka frá herra sjónarhorni. Svo þú ert ekki fastur í illgresinu svo mikið.

Meðalmanneskjan hefur enga sýn á framtíð sína og hvert stefnir andlega. Þeir eru veiddir í meginatriðum, það sem ég kalla, þeir eru í djúpu illgresinu. Þú getur aðeins séð fótinn fyrir framan þig.

Svo hvað er að fara að gerast? Það verður mikið drama. Það verða mikil átök. Það verður mikið af mögulegum harmleikjum.

Vegna þess að þú sérð ekki, það er eins og að keyra bíl án aðalljósa. Þú getur ekki séð hvað er fyrir framan þig. OBE gefur þér hugsanlega þá sýn, að þú getur séð hvað er framundan þér að einhverju leyti.

Og þú setur allt þitt líf í miklu víðara sjónarhorni á hvers vegna þú ert hér, hvað þú ert að gera, hvað er mikilvægt. Og það breytir þér í þeim efnum því þú skyndilega hef ekki áhuga á íþróttum. Ég er það bara ekki vegna þess að mér finnst það bara tilgangslaust.

Það er persónulegt símtal. Ég einbeiti mér núna að því sem mér finnst mikilvægast. Og það er, mér finnst það mikilvægasta sem við höfum, það er það eina sem við höfum, er meðvitundarástandið okkar.

Og við verðum að, mér finnst, að við verðum að flýta fyrir okkar eigin meðvitundarástandi eða stækka eigið meðvitundarástand. Og það er það sem er sannarlega mikilvægt. Og ég held að það setur líkamlegt líf þitt, það gefur líkamlegu lífi þínu meiri merkingu, ekki minni.

Það er ekki flótti. Ég held að það sé svona það sem þú hallaðist svolítið að. Er það tegund af flóttu? Nei, það er það ekki.

Vegna þess að það er tegund af könnun á því sem er svo að þú skiljir að, ó, já, líkamlegi heimurinn er mikilvægur, en við Guð, ég er miklu meira en líkamlegt. Svo það er miklu meira í gangi en bara þessi tímabundna reynsla. Og þegar þú skilur það, byrjarðu að sjá líf þitt í miklu víðara sjónarhorni.

Og þú getur gert hreyfingar í líkamlegu lífi þínu á mun glæsilegri hátt. Þú getur forðast líkamleg átök og drama stundum vegna þess að þú færð þetta viðtækara sjónarhorn. Svo það bætir þessum ótrúlega nýja þætti og vidd við líf þitt.

Það tekur ekki af líkamlegri upplifun. Ég held að það bætist við það vegna þess að þú skilur líkamlega atburði. Ég þekki til dæmis tvíburastrákana mína.

Ég þekki þessa tvíburastráka og hverjir þeir voru í sálarhópsaðstæðum okkar. Ég veit það. Svo ég hef viðtækara sjónarhorn á fjölskyldueininguna mína en bara, ó, það eru synir mínir.

Ég veit að við vorum saman í fyrri holdgervingum. Ég þekki tengipunkta okkar og hvernig þeir tengjast. Og það bætir allt breiðari vídd við lífið.

Það dregur ekki úr. Reyndar er það allt í einu að heimurinn verður, líkamlegi heimurinn verður miklu meira heillandi og áhugaverðari vegna þess að þú byrjar að sjá dramatík eins og þau eru í raun og veru. Nú, synir þínir sem þú ólst upp, og við töluðum um þetta og umfram það líkamlega líka.

Vissir þú að þau voru, áður en konan þín varð ólétt, vissir þú að þau væru að koma í þennan heim? Eða var einhvers konar fyrirvari? Ég veit ekki hvort það er rétta orðið, en þú sagðist þekkja sáluhópinn þinn. Vissir þú að þeir voru að koma á undan? Já. Ég vissi að þegar konan mín var ólétt þá uppgötvaði ég einhverjar upplýsingar.

En þú þarft ekki OBE til að gera þetta. Sálfræðingar gætu líka gert þetta. Allir sem verða viðkvæmir, ég er ekki að reyna að takmarka þetta við bara OBE.

Ég vil skýra. OBE opnar meðvitund okkar þannig að við verðum meðvitaðri um það sem er ekki líkamlegt sem er oft að gerast í kringum okkur. Og það sama á við um einhvern sem er sannarlega geðþekkur.

Að vera sálrænn er bara að vera næmari fyrir orku sem er í kringum okkur. Og það er það sem OBEs gera líka. Upplifun utan líkamans í eðli sínu opnar okkur fyrir þessum óséðu orku og veruleika.

Að einhverju leyti eru allir mismunandi. En við opnum okkur fyrir þessum hlutum og við byrjum að fá innsýn í eðli þeirra veruleika sem eru ekki aðeins að fara að eiga sér stað, heldur hvað getur gerst, vegna þess að það eru hugsanlegir hlutir sem eru alltaf í leik. Og það er það sem ég á við með því að gefa okkur viðtækara sjónarhorn á líkamlegt líf okkar, vegna þess að við förum að sjá að það er margvíður leikvöllur.

Þetta er eins og að tefla. Meðalmanneskjan er að tefla á þeirri einu vídd. Þegar þú byrjar að verða geðþekkur eða hefur upplifun utan líkamans, ertu að byrja að spila lífsins á fjölvíða skákvelli.

Og það bætir við, við skulum bara segja, innsýn í hið líkamlega, sem er atburðarásin. Hið líkamlega er lokaniðurstaða atburðakeðju. Og opnaðu þig fyrir eigin möguleikum, þú byrjar að sjá þessa fjölvíðu keðju áhrifa eiga sér stað.

Það er áhugavert. Það er góð leið til að orða það. Ég verð bara að spyrja að síðustu spurningu.

Þú hefur, sem þú minntist á áður, haft yfir hundruð þátttakenda á vinnustofum þínum og þú gerir þessar útaf líkamanum, raunhæfar tilraunir. Hefur þú haft, eða ég veit ekki hvernig rétta leiðin til að orða þetta, en hefurðu deilt reynslu með þátttakendum? Fólk á verkstæðinu hefur stundum haldið því fram að ég geri tækni þar sem fólk hittist við

kristalinn. Og það hefur verið margoft þar sem fólk hefur sagt að það hafi haft samband við aðra meðlimi hópsins við kristalið.

Svona hlutir eiga sér stað. Aftur, hver hópur er öðruvísi. Allir á verkstæði upplifa mismunandi hluti.

En já, fólk hefur greint frá slíkum hlutum þar sem það raunverulega, við skulum segja, hafa samskipti eða hafa samskipti sín á milli út fyrir líkamann. En tilgangurinn með smiðjunni minni er að þjálfar fólk, veita þá þjálfun, menntun og tækni sem það þarf til að öðlast þessa reynslu, og byrja að stjórna því þannig að það fái sem mest út úr henni. Tilgangur minn er að fólk fái svörin sjálf.

Það er allt mitt markmið, að styrkja fólk þannig að það hafi getu, jafnvel í, til dæmis, í skýrum draumi, til að skyndilega í skýrum draumi, þú tekur stjórn á því og eykur þá upplifun. Það er það sem ég vil. Það er kjörið markmið mitt.

Ég vil að fólk taki stjórn á sínu, öllum hinum ýmsu meðvitundarástandi sem það hefur á lífsleiðinni, ekki bara OBE. OBEs er bara hluti af litrófinu. Og því meira sem við erum sjálfvirk, því meira getum við fengið svörin fyrir okkur sjálf.

Og það er það sem er afar mikilvægt nú á dögum, sérstaklega í heimi umkringdur trúarkerfum. Þetta er frábært, William. Mér finnst eins og við gætum sennilega setið hér og talað við þig í fimm eða sex sýningar í viðbót um svo mörg mismunandi efni sem tengjast þessu.

Mér finnst eins og við séum bara virkilega að snerta yfirborð allra upplýsinga sem þú hefur fyrir okkur sem við gætum deilt, öllum mismunandi viðfangsefnum og hvernig þau fléttast saman við OBE. Og aftur, ef þú vilt fá frekari upplýsingar um William Buhmann, geturðu heimsótt vefsíðu hans á astralinfo.org. Og fyrir ykkur sem ekki eruð of kunnugir Monroe Institute, það er staðsett í Faber, Virginíu, og það er fræðslu- og auðlindastofnun sem ekki er rekin í hagnaðarskyni sem helguð er könnun mannlegrar meðvitundar. Þeir eru með fullt af mismunandi verkstæðum.

William, eins og þú veist, kynnir þar. Hann er með frábærar smiðjur, en það eru aðrar smiðjur sem þeir kynna þar líka fyrir þá sem rannsaka meðvitund. Svo ég held að við verðum að klára daginn í dag, William.

En eins og alltaf er þetta svo ánægjulegt. Þú getur líka fundið William í myndunum okkar, The Path After Life og The Path Beyond the Physical. Þriðja myndin okkar er að koma út og við munum taka upp nýjar myndir af William á þessu ári þegar sú þriðja myndin kemur út.

Þannig að við erum mjög spennt fyrir því að hafa þig um borð með kvikmyndirnar okkar og eins og alltaf að styðja allt það starf sem við gerum. Og þú veist, þú ert með svo frábærar upplýsingar sem virkilega þarf að setja út. Og við erum bara frábær að við getum verið þessi uppspretta til að koma þessu út til fullt af mismunandi fólki í heiminum.

Og líka, William, hvernig getur fólk náð í þig ef það vill kaupa bækurnar þínar eða sækja vinnustofuna þína? Jæja, í gegnum vefsíðuna mína er astralinfo.org líklega besti staðurinn. Hvað varðar vinnustofur, í gegnum vefsíðuna mína, þá eru tenglar til að fara á Monroe Institute og annað hvort hringja eða senda tölvupóst á Monroe Institute til að fá upplýsingar um skráningu. Þeir sjá um allt þetta.

Það er besta leiðin til að gera það. Ég heyri að þeir seljast fljótt upp og það er mjög takmarkað pláss. Já, aðeins 24 manns geta sótt námskeið hjá Monroe Institute.

Verkstæðið mitt selst mjög fljótt upp. Svo ég veit að núna er maí og júlí verkstæðið mitt þegar uppselt. Svo það er eins og þú sagðir, það er það sem er einn af kostunum við Monroe Institute er að það eru aðeins 24 manns.

Svo þú færð smá persónulega athygli. Það er ekki eitt af þessu þar sem 100 manns liggja á gólfinu og þú færð ekki einu sinni tækifæri til að tala við leiðbeinandann. Þetta er mjög búsetuupplifun þar sem það er mjög þar sem þú hefur raunverulega tækifæri til að kafa djúpt í þetta viðfangsefni.

Og það er eitt af því sem ég elska virkilega við það. Já, það er nokkuð gott. Það er frekar mikið í höndum þjálfarans.

Já, svo sannarlega. Það er nokkuð gott. Allt í lagi.

Við verðum örugglega að fá þig aftur í framtíðinni og gangi þér sem allra best með námskeiðin þín og nýja bók sem kemur út. Ó, takk. Það hefur verið ánægja mín.

Það er alltaf gott að tala við ykkur bæði. Frábært. Takk, William.

Takk kærlega. Allt í lagi. Þakka þér fyrir.

(Umritað af TurboScribe.ai. Farðu ótakmarkað til að fjarlægja þessi skilaboð.)